

Bellcaire d'Urgell s'emmarca a la comarca més extensa de Catalunya. L'alcalde de Bellcaire d'Urgell, el Sr. Xavier Torres, no es va presentar a la primera convocatòria democràtica, però els resultats d'aquests comicis no van acabar de fer el pes i aquesta circumstància el va conduir a presentar-se com a regidor a les eleccions següents. Acabada aquesta legislatura com a regidor ja va encarar la següent amb la vara de batlle. **Al començament, l'oposició era independent. Ara, el grup majoritari del Consistori formem part de Convergència i Unió. Tinc un bon equip i la meva feina no és personalista, les coses les decidim entre tots i això fa que la tasca sigui menys feixuga.** El Sr. Torres és ramader i pagès, i això implica una dedicació de bona part de les seves hores diàries. A la Casa de la Vila se'l pot trobar tots els migdies. **Quan ets alcalde no pots ser partidista, ets l'alcalde de tothom i això et fa tenir una perspectiva diferent de les coses. No he fet mai diferències amb els votants. També puc dir que entrar a l'Ajuntament costa i sortir-ne, també.**

La ramaderia -el porc- i l'agricultura -l'alfals, que rep l'ajuda de la Comunitat Europea- són l'ocupació bàsica de la vila. Hi ha una fàbrica, que és una associació de cooperatives, on tracten l'alfals. També hi ha una bòbila. **Hi havia un mossèn molt emprenedor que va muntar una cooperativa i una escola. L'escola s'ha mantingut durant vint-i-cinc anys, però amb la baixada de les subvencions hem hagut de fer-ne donació a la Generalitat que, a canvi, ens ha proporcionat un institut. Haver-ho aconseguit està molt bé si tenim en compte el nombre d'habitants que som.** Els nanos poden fer l'ESO a casa. De fet és un centre que es va fer amb la idea de descongestionar alguns nuclis de la zona, com Balaguer o Mollerussa.

En aquest poble, fins no fa gaire, hi havia una marcada diferència entre l'esquerra i la dreta. L'Ajuntament teníem un local social arrendat que no acabava de ser del gust de tothom. Llavors, tot i que el local era per a ús públic, hi havia una sèrie de persones que es negaven a posar-hi els peus. Aquesta bipolarització de la gent del poble els ha portat a l'extrem de fer dos carnivals i dues festes majors separades durant tres anys. **Per acabar amb aquesta història vam buscar un local que fos neutral.** Fa cinc anys que van començar a arreglar el poliesportiu, que fa de sala polivalent. **Ho anem fent de mica en mica perquè el nostre pressupost ordinari, de seixanta-cinc milions de pessetes, no ens permet fer grans inversions.** De totes maneres, han aconseguit treure ajudes de gairebé tots els departaments. **Ara, a les festes, hi anem junts.**

La nostra assignatura pendent són les escoles. Els edificis estan bé, però són vells i necessiten una reforma, i el manteniment s'endu molts cèntims. Una altra cosa que no tenim resolta és que

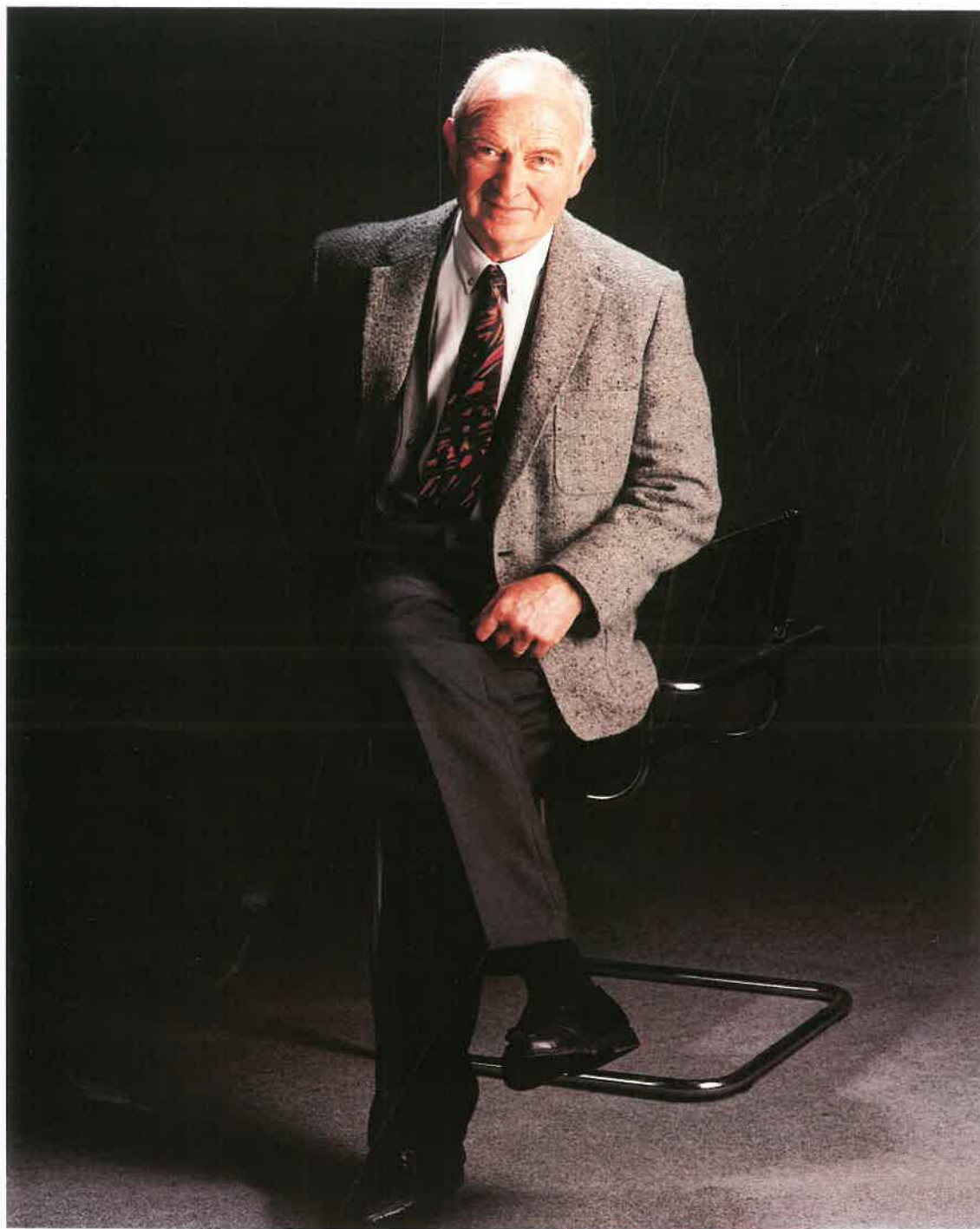
no sabem com fer participar el jovent en les coses del poble. Ho han intentat, però hi ha el costum de marxar a fora i és el que fan. Van a la discoteca *Big Ben* de Mollerussa o a Balaguer. Els radicalismes polítics també són cosa dels joves, que no volen veure la bandera espanyola hissada del pal de l'Ajuntament durant la Festa Major.

El problema de medi ambient més important que tenim són els purins. A Bellcaire hi ha moltes granges de porc i es van trobar que no sabien què fer-ne d'aquests residus. D'altra banda, hi va haver una època en que es va dir que els purins esterilitzaven la terra. Després s'ha vist que no era així però el mal ja s'ha fet. **Vam intentar fer unes basses per emmagatzemar-los, però nosaltres som zona de rec i a l'estiu havíem de buidar les basses, i llavors feien pudor. Una solució seria fer-ne compostos, però resulta molt car.**

Això no els treu les ganes de fer celebracions. Com a festa tradicional tenen la Festa Major la segona setmana de setembre, on fan un gran sopar per a mil persones amb cassola típica. Els ingredients (cargols, cansalada, llonganissa, fuet) són bàsicament els ingredients comuns de totes les cassoles de la zona. **El Consell Comarcal, a Balaguer, va organitzar una degustació de les cassoles que es feien a la zona i la de Bellcaire va ser la primera que es va acabar.** També celebren la Festa Major de Maig, el dia 15.

A Bellcaire, com a molts altres poblets, l'Administració que tenen més a mà és la Diputació—. **La Diputació acostuma a ser més ràpida en tot. També és cert que la tenim més a prop. Del Govern central no hem aconseguit mai res, en canvi de la Generalitat, sí.** A moltes comarques es té la sensació que es va treure la capital de Madrid, per posar-la a Barcelona. **D'altra banda, si els consells comarcals no reben més competències de les Diputacions, queden limitats. Jo vaig ser conseller del Consell Comarcal de la Noguera i veig que les coses es fan molt en funció del president o l'equip que hi hagi en aquell moment.** La idea d'autonomia municipal potser és més adequada per a municipis grans que per a pobles com Bellcaire. **Hi ha coses que nosaltres com a municipis petits no podem fer. Un servei d'arquitecte, d'aparella-dor, d'assistenta social ens els proporciona el Consell Comarcal, si no fos així seria una despesa massa important per a nosaltres.**

El patrimoni històric de Bellcaire l'avalen els nou-cents anys d'història de la vila, malgrat que el nucli antic va quedar arrassat durant la Guerra Civil. Només ha sobreviscut l'església. Una peça singular d'aquest patrimoni és la Mare de Déu de Bellcaire, conservada avui dia al Museu Nacional d'Art de Catalunya. Al poble serveix el record de la verge amb una imatge fotogràfica de mida natural.

Xavier Torres Guau - Bellcaire d'Urgell - 1.390 hab. (la Noguera)